

SEZONA 1921/22

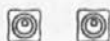
GLEDALIŠKI LIST

ŠTEVILKA 30

IZDAJA UDRUŽENJE GLED. IGRALCEV

◻ ◻ MESTNI ODBOR LJUBLJANA ◻ ◻

◻ ◻ UREJA GUSTAV STRNIŠA ◻ ◻

CENA DIN 2.50

UNDERWOOD IDEAL • ERIKA

pisalni stroji.

• OPALOGRAPH •
SCHAPIROGRAPH
razmnoževalni aparati
so najboljši.

•••

:: THE REX CO. ::

Ljubljana,

Gradišče 10.

Telefon 268.

Spored za 30. teden.

Drama

Sreda, 3. maja	— Namišljeni bolnik.	A
Četrtek, 4. maja	— Hamlet. (Zadnjič v sezoni.)	Izven.
Petek, 5. maja	— Namišljeni bolnik. Dijaška predstava. Znižane cene. Začetek ob 3.	Izven.
Sobota, 6. maja	— Marija Stuart.	C
Nedelja, 7. maja	— Otok in Struga.	Izven.
Poned., 8. maja	— Marija Stuart.	A
Torek, 9. maja	— Zaprto.	

Opera

Sreda, 3. maja	— Madame Butterfly.	D
Četrtek, 4. maja	— Luiza.	E
Petek, 5. maja	— Zaprto.	
Sobota, 6. maja	— Lakmé.	Izven.
Nedelja, 7. maja	— Boris Godunov. Gostovanje g. Josipa Križaja iz Zagreba.	Izven.
Poned., 8. maja	— Zaprto.	
Torek, 9. maja	— Faust. Gostovanje g. Josipa Križaja iz Zagreba.	Izven.

Molière:

Namišljeni bolnik

Komedija v treh dejanjih. Prevel: F. Juvančič.

Režiser: DANEŠ.

Argan, namišljeni bolnik	g. Daneš.
Béline, njegova druga žena	ga. Wintrova.
Angelika, hči Arganova, Cléantova ljubica	gdč. Mira Danilova.
Louison, mlajša hči Arganova, sestra Angelikina	gdč. Gorjupova.
Béralde, Arganov brat	g. Gaberščik.
Cléante, Angelikin ljubimec	g. Železnik.
Diaforius, zdravnik	g. Peček.
Tomaž Diaforius, njegov sin	g. Plut.
Purgon, Arganov zdravnik	g. Gregorin.
Fleurant, lekarnar	g. Strniša.
Bonnefoi, notar	g. Šubelj,
Toinetta, služkinja	ga. Juvanova.

Kraj: Arganov dom v Parizu. — Čas: XVII. stoletje.

HAMLET,

kraljevič danski.

Žaloigra v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare.
Poslovenil Ivan Cankar.

Režiser: O. ŠEST.

Klavdij, kralj danski		g. Gaberščik,
Hamlet, sin prejšnjega in nečak sedanjega kralja		g. Rogoz.
Polonij, prvi komornik		g. Ločnik.
Laertes, njegov sin		g. Kralj.
Horacij, Hamletov prijatelj		g. Peček.
Voltimand, ...		g. Markič.
Kornelij, ...	} dvorniki {	g. Bitenc.
Rozenkranc, ...		g. Drenovec.
Gildenstern, ...		g. Železnik.
Osrik, ...		g. Strniša.
Plemič	} častnika {	g. Murgelj.
Marcel, ...		g. Medven.
Bernardo, ...		g. Šubelj.
Francisko, vojak		g. Smérkol.
Rajnold, sluga Polonijev		g. Cesar.
Fortinbras, kraljevič norveški		g. Gregorin.
Duh Hamletovega očeta, prejšnjega kralja Hamleta		g. Kuratov.
Dvornik		g. Medven.
Prvi igralec		g. Lipah.
Drugi igralec		g. Šubelj.
Tretji igralec		g. Bitenc.
Igralka		gna. Gorjupova.
Sluga		g. Murgelj.
Duhovnik		g. Mårkič.
Gertruda, kraljica danska in Hamletova mati		ga. Danilova.
Ofelija, Polonijeva hči		ga. Šaričeva.
Prvi grobar		g. Daneš.
Drugi grobar		g. Plut.

Osebe v igri:

Prolog	g. Bitenc.
Kralj	g. Lipah.
Kraljica	gna. Gorjupova.
Lucijan, kraljev nečak	g. Šubelj.

Gospodje in gospé z dvora, častniki, vojaki, sluge.

Vrši se Helsingörju na Danskem.

Glasbo zložil A. Balatka. — Po tretjem dejanju
daljša pavza.

Maria Stuart

Tragedija v petih dejanjih in dveh slikah. — Spisal:
Friderik Schiller. — Po Cegnarjevem prevodu poslo-
venil Oton Župančič.

Režiser: A. DANILO.

Elizabeta, angleška kraljica	ga. Danilova.
Maria Stuart, škotska kraljica, jetnica na Angle- škem	ga. Šaričeva.
Robert Dudlej, grof Leicesterski	g. Danilo.
Juri Talbot, grof Schrewsburski	g. Lipah.
Viljem Cecil, baron Burleighski, veliki blagajnik	g. Kralj.
Grof Kentski	g. Gaberščik.
Viljem Davison, državni tajnik	g. Ločnik.
Amia Paulet, vitez, Marijin čuvaj	g. Gregorin.
Mortimer, njegov stričnik	g. Železnik.
Grof Aubespine, francoski poslanec	g. Peček.
Grof Bellievre, izredni poslanik francoski	g. Drenovec.
Okelli, Mortimerjev prijatelj	g. Murgelj.
Drugeon Druri, drugi Marijin čuvaj	g. Medven.
Melvil, njen hišnik	g. Šubelj.
Hana Kenedi, njena dojnica	ga. Juvanova.
Margareta Kurl	gdč. Rakarjeva.
Aliks	gdč. Zbořilova.
Jedert	gdč. M. Danilova.
Rozamunda	gdč. Gorjupova.
Berta	gdč. Rovanova.
Scheriff grofije	g. Smerkolj.
Častnik telesne straže	g. Cesar.
Plemič	g. Bitenc.
Paž	gdč. Zbořilova.

Francoski in angleški gospodje. Spremstvo. Lovci. Dvorni
služabniki angleške kraljice. Služabniki in služabnice škotske
kraljice. Rabelj. Dva angleška vojaka.

OTOK IN STRUGA

Igra v petih dejanjih (18 slikah). Po dr. Tavčarjevi noveleti
spisal Ignacij Borštnik.

Režiser: O. ŠEST.

Grofinja Ana, vdova Milanova	ga. Medvedova.
Serafina, njena hči	ga. Šaričeva.
Grofinja Eliza, vdova, sestra Anina	ga. Juvanova.
Lucija, njena hči	gna. M. Danilova.
Ritmojster grof Egon, Serafinin bra- tranec	g. Peček.
Lajtnant Leo, prijatelj Egonov	g. Drenovec.
Baron Bontoux	g. Daneš.
Vitez Trd, starejši	g. Gregorin.
Vitez Trd, mlajši	g. Šubelj.
Baron Nebelberg	g. Strniša.
Baron Lindenholz	g. Gaberščik.
Igla, oskrbnik na Otoku	g. Plut.
Prvi sluga	g. Bitenc.
Drugi sluga	g. Medven.
Hišna Serafinina	gna. Rovanova.
Služkinja	gna. Šturmovna.
Sel	g. Murgelj.
Konstantin, Struški graščak, dr. medicine	g. Kralj.
Zora, njegova sestra	ga. Wintrova.

Slike: 1. Soba na Otoku. 2. Veranda na Otoku. 3. Soba na Otoku. 4. Pred gradom na Otoku. 5. Salonček na Otoku. 6. Pred kapelico na Strugi. 7. V kapelici. 8. Pred kapelico. 9. Veranda na Otoku. 10. Na vrtu na Otoku. 11. Pred vhodom na Otoku. 12. Soba Ane na Otoku. 13. Veranda na Otoku. — Daljša pavza. — 14. Spalnica na Otoku. 15. Predsoba na Otoku. 16. Spalnica. 17. Veranda na Otoku. 18. Konstantinov kabinet na Strugi.

Madame Butterfly

Opera v treh dejanjih. Besedilo po japonski tragediji napisala L. Illica in G. Giacosa. Vglasbil G. Puccini.

Dirigent in režiser: F. RUKAVINA.

Madame Butterfly (Cio-Cio-San)	gna. Thalerjeva.
Suzuki, njena služabnica	gna. Šterkova.
F. P. Pinkerton, častnik mornarice S. U. A.	g. Kovač.
Kate Pinkerton	ga. Smolenskaja.
Sharpless, ameriški konzul v Nagasaki	g. Levar.
Goro	g. Bratuž.
Princ Yamadori	g. Terčič.]
Bonzo	g. Trbuhovič.
Yakuzidé	g. Simončič.
Komisar	g. Zorman.
Uradnik	g. Drenovec.
Mati Cio-Cio-Sane	ga. Lumbarjeva.
Sestrična Cio-Cio-Sane	gna. Korenina.

Sorodniki, prijatelji in prijateljice Cio-Cio-Sane, sluge.

Godi se v mestu Nagasaki na Japonskem dandanes.

Zopet Puccini na našem odru. Priznajmo, vsi radi poslušamo njegovo glasbo, ki res osvaja srca poslušalcev. Veliki mojster, ki nas je v tekoči sezoni očaral s svojo Bohème, v prošli s Tosko, nas je znova posetil. Daleč nekje so njegove misli, daleč kjer se dviguje krasni Nagasaki sredi krizantem in črešenj na divnem gričku v mali lišici.

Prelepa mala Butterfly pride, spremljana od prijateljic, pozdravit dosepelega mornarskega častnika Pinkertona, ki se raduje s svojim prijateljem Sharplessom krasote narave in vživa nje čare. Mladi Amerikanec se v šali hoče ženiti na »devetstoindevetdeset« let kot je japonski običaj, a iz te šale nastane resnica. Komisar nastopi in naznani navzočim, da Cio-Cio-San in F. P. Pinkerton stopita v zakon, kar potrdita z lastnoročnimi podpisi. Nato se praznuje svatba. A naenkrat se čuje iz dalje glas Bonza in sorodnikov male Butterfly ki prihaja vedno bližje in proklinja nevernico. Vsi odidejo. Noč

nastane. Iz pristana vstaja megla, lučke migljajo, vse je tiho, tupatam vzblesiti zvezda. Prokleta a srečna Butterfly išče v objemu svojega ženina pozabljenja in sreče.

Pinkerton odpotuje.

Mnogo časa mine. Butterfly živi zapuščena s svojo služkinjo Suzuki sredi cvetočega gaja v hišici na gričku v Nagasaki. Obljube Pinkertona so pozabljene, a ona mu ostane zvesta. Roko princa Yamadori odkloni. Nestrpna postaja. Tedaj ji Sharpless prinese pismo in ji pove, da Pinkerton prihaja. Čul se bo topov strel in ona bo srečna! Že ga zre pred svojimi očmi. V težkem pričakovanju, ukaže Suzuki, naj natrga cvetic, ki jih potem natrosita po sobi da jo omami njili duh, a svatbena halja, ki jo obleče naj budi spomine na ono srečno noč.

Tako čakata ženski z otrokom Cio-Cio-Sanini v hišici vso dolgo noč. Kdaj pride zaželjeni?

Dani se. Zora vstaja. Vse oživlja. Butterfly še vedno čaka odkod pride on, ljubljeni. Kaj bo rekel? Kako bo vesel ko zagleda svoje dete?

Pa Pinkerton je že davno pozabil malo Japonko in se poročil z bogato miss Kate, ki izve o razmerju svojega moža in prosi malo Butterfly odpuščanja.

Tega ona ne prenese in si konča življenje.

LUIZA

Muzikalni roman v 4. dejanjih in 5. slikah. Besede in glasbo zložil Gustav Charpantier. Prevel dr. Ivo Šorli.

Dirigent in režiser: F. RUKAVINA.

Luiza	gna. Zikova.
Mati Luizina	gna. Šterkova.
Oče Luizin	g. Romanowski.
Julij	g. Sowilski.
Irma	ga. Lewandowska.
Kamila	gna. Kallinova.
Gertruda	gna. Kalouska.
Vajenka	gna. Koreninova.
Eliza	ga. Trbuhovičeva.
Pocestni paglavec	g. Bekš.
Blanka	ga. Smolenskaja.
Suzana	ga. Ribičeva.
Pometavka	gna. Mišičeva.
Mala cunjarica	gna. Smolenskaja.
Prva delavka	gna. Pretnarjeva.
Mlekarica	gna. Ponikvarjeva.
Margerita	gna. Pompejeva.
Magdalena	ga. Puhkova.
Plesalka	gna. Svobodova.
Prodajalka premoga	ga. Lumbarjeva.
Kolporterka	gna. Jeromova.]
Potočnjak, kralj norcev	g. Kovač.
Cunjar	g. Župan.]
Prodajavec obleke	g. Bratuž.]
Pevec	g. Mohorič.
Krošnjar	g. Perko.
Prvi filozof	g. Terčič.
Slikar	g. Drenovec
Mladi pesnik	g. Povše.
Študent	g. Filipov.
Prvi stražnik	g. Simončič.
Drugi filozof	g. Gostič.
Kipar	g. Jelnikar.
Drugi stražnik	g. Rus.

Prodajalci in prodajalke, gospodinje, delavci in delavke, umetniki, grizete, postopači, berači, pohajači, paglavci, ljudje iz predmestja, občinstvo na veselici.

Dejanje se vrši dandanašnji v Parizu. Deloma nove dekoracije izdelal g. V. Skružny.

I. Na domu Luizinih staršev. Pod noč v aprilu. Luizina mati je odšla nakupovat v mesto in Luiza porabi njeno odsotnost, da se izza okna pokaže Juliju, ki ima onstran dvorišča slikarsko delavnico in je ves dan prežal na ta trenutek. Po kratkem pozdravu jo Julij spomni njene obljube, da zbeži ž njim, če bodo starši še dalje odklanjali njegovo snubitev, ona pa ga prosi naj piše prej še enkrat očetu. Na to bi Luiza rada vedela, kako in kdaj se je Julij zaljubil vanjo. Julij ji začne pripovedovati, kako je živel predno jo je spoznal: kako se je klatil po pivnicah, po noči pa delal verze na neki ideal v oblakih. Tu sreča nekega temnega večera dve senci na stopnjišču in takoj ga je prevzela Luizina vitka postava. Drugi dan — na veliko noč — je prvič zagledal Luizo na oknu in čutil takoj, da bo odslej »ona njegova usoda«. Med tem, ko obujata spomine nadaljne svoje ljubezni, vstopi mati in molče posluša, kaj bo izvedela, dokler je Luiza ne zapazi. Mati zapodi hčer v kuhinjo, Juliju pa zapreti, da mu navije ušesa, če ne neha z zalezovanjem. Julij jo v malo spoštljivem tonu zavrne. Zdaj se mati loti Luize in ji na vse načine poskusi zastuditi ljubimca; seveda brez uspeha. Obe pa plaho prekineta spor, ko se vrne oče z dela. Ta je že prinesel Julijevo pismo s seboj. Po večerji ga s precejšnjo dobrohotnostjo prečita in miri celo mater, ki ne more nehati zabavljati na njegov nesolidni poklic in njegove predrznosti proti njej. No, tudi oče je mnenja, da je treba največje opreznosti predno napravi hčerka tak usodni korak. Zahteva celo od nje, naj mu obljubi, da se bo pokorila vsaki njegovi odredbi, ona pa mu obeča le toliko, da ga bo vedno ljubila. Pomirjen slavi zdaj oče srečo takega mirnega kotička in jo zaprosi naposled, naj mu bere njegov časopis. Z ihtečim glasom začne Luiza brati o Parizu, ki se raduje spomladi...

II. Prva slika. Majhen trg (križišče ulic) pod montmartskim gričem. Peta ura zjutraj. Pariz se zbuja: vsi mogoči poulični prodajalci in prodajalke se zbirajo in razpostavljajo svoje blago; med njimi se krečejo gospodinje, ki nakupujejo. Delavke (šivilje), Luizine tovarišice hitijo v hišo na trgu, kjer je njih delavnica. Izza ulice se je prikazal tudi Julij z nekaterimi svojimi prijatelji: slikarjem, kiparjem, mladim pesnikom itd., katerim pove, da misli ugrabiti Luizo, ako bodo njeni starši še vedno nasprotovali njuni zvezi. Hoteč biti sam, jih je pravkar odslovil, ko prideta Luiza in njena mati, ki se nezaupno ozira na vse strani. Čim se mati odstrani, plane Julij iz svojega skrivališča in prestriže Luizi pot v delavnico. Ko izve, da hoče oče svoja poizvedovanja o njem še nadaljevati, jo roti, naj zdaj na mestu gre z njim, toda ona se še ne more odločiti. Opozarjajoč ga neprestano, da se ji mudi v delavnico, se mu naposled izvije, in on žalosten strmi za njo.

Druga slika: Delavnica. Luiza molče in ne meneč se za veselo čebljanje svojih tovarišic, ki imajo opraviti tudi z njeno

potrlostjo, šiva na svojem mestu. Tu se začuje zunaj glas pevca, ki ga ona takoj spozna za Julijevega. Vse tovarišice hite na okno. Prepričana vsaka posebej, da velja petje njej, so vse vznemirjene. Toda kmalu jim pokaže besedilo, da pevcu ni do kake navadne podoknice in njih navdušenje, ki so mu pravkar dale odduška z metanjem drobiža in poljubov pevcu, se že prevrže v nejevoljo, potem ježno ogorčenje. Tu se dvigne Luiza. Kakor se je prej zvijala pod pevčevimi ostrimi očitki, tako se zdaj ne more več ustavljati njegovemu očarljivemu vabljenju. Opraviči se, češ, da ji ni dobro in naglo odide. Tovarišice hite na okno in vidijo, kako je Luiza pravkar izginila s pevcem za voglom. Njih osuplost se izpremeni v srdito roganje.

III. Na vrtu pred hišico, kjer bivata Luiza in Julij, na vrhu montmartskega griča. Luiza navdušeno pripoveduje ljubimcu, kako neskončno je srečna, od kar je pri njem in kako se prav nič ne kesa. Pa kaj bi se tudi kesala — tam doli ni bilo drugega nego karanje njene matere, oče pa ž njo, kakor da je še vedno otrok! No, in vendar se zdrzne, ko se Julij le preveč norčuje iz »mamč-to poznamo« in »očka-vem naprej«. Toda treba je le nekaj strastnih ljubimčevih besed in že posluša spet samo njega. In če bi bilo treba še česa — tam doji žari Pariz in jima kliče, naj uživata to sladko svobodo. Bolj in bolj jo ogrevajo Julijeve besede in bolj in bolj omamlja čar brezkončnega mesta. Razpaljena oba do skrajnosti, odideta v svojo hišico. — Takoj na to se priplazijo pred njuno sobo Julijevi prijatelji, a za njim prihrumi množica prebivalcev griča. Serenada bo, podoknica ljubimcema! Očetje in matere se zgražajo, postopachi in ponočnjaki vesele. Pa bo še več: »kralj norcev« razglasi, da se bo vršilo kronanje montmartske muze — Luize! V svečanem nagovoru jo vpraša, ali hoče postati kraljica svojim lahkoživim podanikom, in ko ona plaho pritrdi, jo obkolijo od vseh strani, jo venčajo in potem proslavljajo. Tu se naenkrat vse zdrzne — nenadoma se prikaže Luizina mati. Toda ne, da se huduje, kar sama takoj pove, ampak, da milo zaprosi Julija, naj dovoli Luizi, da se vrne k očetu, ki ga je strla prevelika žalost in bi rad pred smrtjo še enkrat videl ljubljeno hčer. Temu se zaljubljenca ne moreta ustavljati in ko mati še obljubi, da se bo Luiza smela vrniti vsak čas, jo Julij žalosten izpusti.

IV. Zopet smo na domu Luizinih staršev. Prihod hčerke je starcu rešil življenje, ni mu pa vrnil njegove vedrosti. Saj pa tudi le predobro čuti, da Luiza ni več ista in da misli vedno nazaj. Vse njegove tople besede je ne ogrejejo, njegovo milovanje ji je videti vsaj mučno, če ne zoprno. Tudi to nič ne pomaga, da poskuša biti mati prijaznejša ž njo. Luiza jima srdito očita, da jo držita kakor v kletki in posebno še, da sta prelomila obljubo, ki jo je dala mati Juliju. Še enkrat poskusi oče s spomini na hčerkinu prvo mladost.

Pri tem pa izusti besedo »kraljica«, ki Luizi na mah pričara pred oči Pariz in njegove slasti. Da, ta beseda jo je v hipu izpremenila. Kakor blazna izteza roke po užitih nasladah in po ljubimcu. Zaman jo skuša spraviti mātī spet k pameti, zaman kriči oče, naj molči. Tu prekipi starčev srd, da pograbi stōl. Naenkrat se premisli: odpre vrata in požene hčer na ulico. No, še upa, da se bo vrnila, celo na stopnjišče hiti za njo. Ni je več. Ves zlomljen dvigne oče roko nad požrešnim mestom in ga prekolne.

(Prvič na slovenskem odru.)

LAKMÉ.

Opera v treh dejanjih. Besedilo napisala E. Godinet in Ph. Gille. Uglasbil Léo Delibes. Poslovenil dr. Ivo Šorli.

Dirigent: A. NEFFAT.

Režiser: G. TRBUHOVIČ.

OSEBE:

Lakmé	:	ga. Lovšetova.
Mallika		gdč. Kalouska.
Ellen		gdč. Thalerjeva.
Roza		ga. Ribičeva.
Benston		ga. Smolenskaja.
Gerald		gosp. Drvota.
Friderik		gosp. Bagrov.
Nikalanta		gosp. Zathej.
Hadži		gosp. Bratuž.
Kitajski trgovec		gosp. Simončič.
Vračar		gosp. Povše.
Kuravar		gosp. J. Drenovec.
Bajadere		{ gdč. Nikitina.
		{ gdč. Vavpotičeva.

Indijski narod. Angleške dame, častniki in mornarji. Brahmanski svečeniki in bajadere, prodajalci, fakirji itd.

Plese priredila ga. Poljakova.

Nove dekoracije po lastnem načrtu izdelal gosp. Skružny.

Nove kostume izdelala ga. Waldsteinova in gosp. Dobry.

Prva predstava v Parizu v Opera-Comique 14. aprila 1883.

Prvo dejanje: Zjutraj ob zori. Hadži, sluga bramana Nikalante, in Malika, služabnica njegove hčere Lakme, sta pravkar odprla vrata na vrt Nikalantovega zavetišča, kamor se je bil Bramin svečenik skril pred svojimi zasledovalci, angleškimi podjarmljevalci, ter spustita vanj Indijce, moške in ženske, ki so prišli molit pred pagodo, da bi se njih razžaljeni bogovi zopet potolazili radi skrunitve njih templjev od strani sovražnikov, ter da bi pozdravili svojega prvega svečenika. Ko njegova hčerka odpoje molitev bogovom Brami, Šivi in Ganesi ter boginji Durgi, jih Nikalanta odpusti in pove hčerki, da mora v mesto, kjer ga v še edini pagodi čakajo drugi verniki, ter jo izroči v varstvo služabnikoma. Lakme povabi zdaj Maliko, da gresta na drugi breg reke ter odpluje z njo tja. — Nastopi angleška družba, oficirji in dame pred vsem Gerald in njegova zaročenka miss Elen, ki jih je privedla radovednost, ali je Lakme res tako lepa, kakor pripoveduje Geraldov tovariš Friderik, ki pa mu nihče, niti Gerald prav ne verjame. Dame so celo precej užaljene radi Friderikovega vzhičenja, in on mora opetovano zatrditi, da ni hotel primerjati. — Po tem prizoru vidimo Geralda samega, ki je med tem očitvidno Lakme že videl in je nanj napravila globok vtis, čemur pa se še ustavlja. — Ko se prikaže ona z Maliko, se Gerald skrije. Lakme reče Maliki, naj bi se šle kopat. Malika izgine za drevesi, Lakme pa poje pesem, iz katere se sliši vsa njena sladka vznemirjenost radi novega čustva, kf se jo je polastilo. Tu se ji pokaže Gerald. Lakme najprej prestrašena pokliče služabnico, a ju spet odpravi in stopi naravnost pred Geralda, očitajoč mu njegovo predrznost, da se je upal, prestopiti ta sveti kraj in zalezovati njo, hčerko bogov, ki je v očeh svojih rojakov sama boginja. Ali ne ve, da je zaslužil s tem smrt? No, on ji pove, da brez nje ne more več živeti in da je pripravljen tvegati celo smrt. Šele, ko ga opozori Lakme, da se je vrnil njen oče, se umakne. — Ves srdit opazi Nikalanta, da je bil med tem časom neki tujec tu in mu zapreti s svojo osveti.

Drugo dejanje: Javni trg v Indijskem mestu, čas sejma. Prodajalci, indijski in kitajski, ponujajo svoje blago in opozarjajo kupce, naj se podvizajo, ker bo takoj poldne in se potem morajo raziti. Med to družbo se meša tudi nekaj angleških matrozov, ki hočejo biti prvi postreženi. Čez nekoliko časa se prikaže tudi Mistress Bentson, guvernanta guvernerjeve hčerke, ki se je izgubila od svoje družbe in se komaj še otepa vsiljivih ponujalcev, ko prihitita zanj tudi še Friderik in njena gojenka Roza. Zdaj zazvoni poldan in matrozi razženejo prodajalce. Takoj na to se začne »veselica«, to je nastopijo plesalke-bajadere sredi množice drugih domačinov. Med njo se prikažeta Nikalanta, preoblečen v indijskega spokornika in Lakme. Prepričan, da se bo skrunilec njegovega zavetišča sam izdal, če zagleda Lakme, ji ukaže braman, naj zapoje »pesem o parijskem dekletu. Prvikrat izpoje na največjo očetovo jezo Lakme

pesem sicer brez uspeha, tu pa se prikaže Gerald. Ko deklo od strahu zanj skoraj omedli, priskoči mladenič in se s tem izda, čeprav ga Friderik opominja, naj bo oprezen. Braman pa opozori svoje sozarotnike, ki so se med tem približali, da jim bo zločinca z očmi pokazal, čim se razvije procesija na čast boginji Durgi, ki se ima zdaj takoj začeti. Brez hrupa naj ga odstranijo od njegovih in mu ga pripeljejo, ker ga hoče z lastno roko žrtvovati bogovom. Spremostvo hčerke odkloni in jo spet izroči v varstvo Hadžiju, ki ji takoj ponudi svojo pomoč, ako hoče prijatelja rešiti. Lakme namigne ljubimcu, kaj ga čaka in ga prosi, naj zbeži ž njo v kolibo, spleteno iz bambusa, onstran njenega doma, kjer bo varen pred vsem zalezovanjem. Še se Gerald bori sam s seboj, ali bi nečastno bežal, ko se prikaže Durgina procesija, pojoča molitve, ki jo gleda, čeprav s strahom, tudi angleška družba. Nenadoma krikne Gerald in pade: zadelo ga je bodalo. No, Lakme takoj spozna, da je samo ranjen in se zahvali boginji.

Tretje dejanje: Partije v indijskem gozdu z bambusovo kočo sredi cvetja. Gerald spi na postelji iz listja, Lakme mu poje vspavanko. Gerald se prebudi. Ne ve, kje je, a mu Lakme pove, kako ga je Hadži odnesel tu sem, ona pa ga je z zeljščinimi sokovi takoj ozdravila. Tu se začuje v bližini pesem. Lakme potolaži Geralda, da ju tu nihče ne iztakne in da so to samo zaljubljeni pari, ki gredo k svetemu vrelec vodo pit: čim dva izpijeta isto časo, sta združena za vedno. Ona ne smeta iti skupaj za onimi, zato pojde sama ter prinese kozarec te vode. Naj jo počaka tu. — Čim je odšla, se prikaže Friderik, ki je v skrbih preiskal vso okolico, sledeč krvavim sledovom in misleč, da prijatelja ne najde več živega. Roti ga naj se ne šali z ljubeznijo dekleta iz naroda, ki ni ustvarjen za boleost, pred vsem pa naj ne pozabi, da je vojak in kaj mu vелеva njegova čast, ki ga kliče še danes dalje, ker jutri začne boj. Temu pozivu Gerald ne more odoleti in svečano obeča prijatelju, da gre ž njimi. Pomirjen se Friderik odstrani, dospe pa Lakme s čašo svete vode. No, na mah opazi čudno izpremembo na ljubimcu. Kakor nalašč se v tem hipu začujejo vojaške trobente in petje angleških vojakov, ki pozdravljajo daljno domovino. Lakme spozna, da je v Geraldnu ta čut močnejši od njegove ljubezni in skrivši zgrize cvet strupene cvetice. Zdaj ve, da bo ljubimcu njegovo prisego lahko držati: smehlja se, srkne iz čaše in jo da tudi njemu, ki prevzet neke tajne grozne slutnje izpije in priseže, da bo njen za vekomaj. Lakme mu pove, da so njene minute štete, a on je ne razume in napiva njuni ljubezni. — Tu se prikaže Nikalanta, da dopolni svojo osveto. Gerald se ne brani, toda zdaj razodene Lakme tudi očetu, da bo bogovom njena žrtva dovolj. Še enkrat se s pojemajočim glasom zalivalj ljubimcu za sladke sanje in umre, Nikalanta pa izroči njeno dušo bogovom.

BORIS GODUNOV

Muzikalna ljudska drama v 7 slikah. Vglasbil M. P. Musorgski, predelal in instrumentiral N. Rimski-Korsakov. Besedilo po Puškinu in Karamzinu poslovenil C. Golar.

Dirigent: F. RUKAVINA.

Režiser: BORIS PUTJATA.

Boris Godunov, ruski car (bariton)	g. Križaj k. g.
Feodor } njegova { (mezzosopran)	gna. Kalouskova.
Ksenija } otroka { (sopran)	gna. Kalinova.
Dojilja	ga. Smolenskaja.
Knez Vasilij Ivanovič Šujski (tenor)	g. Sovilski.
Pimen, kronist, menih (bas)	g. Zathej.
Napačni Dimitrij, Grigorij Otrepejev (tenor)	g. Kovač.
Marina Mnišek, hči vojvode iz Sandomira	gna. Rewiczewa
Varlaam } vagabunda { (bas)	g. Zupan.
Misajil } (tenor)	g. Mohorič.
Krčmarica (mezzosopran)	gna. Šterkova.
Blaznik (tenor)	g. Trbuhovič.
Telesni bojar (tenor)	g. Bratuž.
Lovicki } jezuita { (bas)	g. Zorman.
Cernjakovski } (bariton)	g. Perko.
Stotnik (bas)	g. Zorman.

Glasovi iz ljudstva, bojarji, otroci bojarjev, strelci, straže, stotniki, magnati; poljske plemkinje, deklice iz Sandomira, romarji, narod. Godi se 1598—1605. — Prva vprizoritev l. 1874 v Petrogradu.

Nove dekoracije deloma po načrtu g. Sadikova, deloma po lastnem načrtu naslikal g. Skružný. Nove kostume po načrtu g. Sadikova izdelala ga. Waldsteinova in g. Dobry.

Prva slika: Boris Godunov, ki se je polastil prestola tako, da je umoril malega carjeviča Dimitrija, je kronan in stopa med slavnostno procesijo v cerkev, kjer se pokloni senci svojih prednikov. Narod ga navdušeno slavi.

Druga slika: Starček Pimen piše ruski letopis in končava z umorom Dimitrija. Navzoč je Grigorij Otrepejev, katerega muči tudi v sanjah častiljubna misel, kako bi izrabil v svojo korist dogodek o ubitem carjeviču Dimitriju, za katerega se pozneje izda.

Tretja slika se vrši v krčmi na litvanski meji. Dva vagabunda, Varlaam in Misajil, tipična za rusko življenje, sta pripeljala sem Otrepejeva, ki je pobegnil iz samostana. Pride policija, ki išče Otrepejeva, kajti samostan ga je bil že naznanil oblasti. Toda zvitost in smelost Otrepejeva rešita.

Četrta slika se godi v sobi carja Borisa. V njegovi družini vlada prijateljstvo, toda nad glavami vseh visi težka usoda. Borisa muči zavest, da je kriv nesreče svoje rodbine in svojega naroda. Knez Šujski mu prinese zdajci vest o groznem pojavu: ubit carjevič je tu v osebi lažnega Dimitrija. Ubogi car zapade strašni oblasti svoje težke vesti.

Peta slika: Deklice slave lepoto svoje gospodarice Marine, hčerke vojvode Sandomirskega. Lažni Dimitrij je vanjo zaljubljen. Marina ni zaljubljena, temveč častihlepna. Laska ji, postati ruska carica. Zato ga podpihuje na boj in mu obljubi ljubezen, če postane car.

Šesta slika se dogaja pod mestom Kromi. Otrepejevi pristasi so naščuvali sodrgo zoper Borisa in njegovo oblast. Ravno kar zasmehuje drhal Borisovega bojarja Hruščova. V to pride od rojstva blazni Ivanič, simbol uboge Rusije, ki jo potepta vsak, komur je ljubo. Vagabunda Varlaam in Misajil agitirata uspešno za Dimitrija. Nastopita dva jezuita, ki sta simbol nesreče Dimitrija, zakaj za časa svojega vladanja je dovolil propagirati papizem. Sodrga hoče oba obesiti, prihod Dimitrija ju reši. Narod vse pozabi in gre navdušeno za Dimitrijem.

Sedma slika: Bojarji se posvetujejo v granoviti palači v Moskvi. Knez Šujski, sovražnik Borisov, jim pripoveduje o bolezni carja, ki prihaja ves v njeni oblasti. Starček Pimen — naročil ga je nalašč Šujski — pripoveduje o čudežih, ki se prikazujejo na grobu ubitega carjeviča. To pripovedovanje stre Borisu zadnje sile. Car čuti bližino smrti, poslovi se od svojega sina in hoče v samostan, da najde tam odpuščenje za svoj strašni greh. Toda umira tik svojega prestola, katerega je osvojil za tako grozno ceno.

FAUST

Opera v petih dejanjih. Besedilo po Goetheju spisala
J. Barbier in M. Carré, vglasbil Charles Gounod.

Dirigent in režiser F. RUKAVINA.

Faust (tenor)	g. Sovilski.
Mefisto (bas)	g. Križaj k. g.
Margareta (sopran)	gna. Zikova.
Valentin, njen brat (bariton)	g. Levar.
Marta, njena soseda (mezzo-sopran)	gna. Rewiczewa.
Siebel, študent (sopran)	ga. Levandovska.
Wagner, študent (bas)	g. Zorman.

Vojaki, meščani in meščanke. Prikazni v podzemeljskem kraljestvu. — Plese priredil g. baletni mojster Pohan. — Godi se na Nemškem v začetku šestnajstega stoletja. — Prva vprizoritev l. 1859 v Parizu.

I. Faust obupuje, ker je uvidel, da je v vedi zaman iskal rešitve svetovne uganke. Že si hoče vzeti življenje, kar zapoje velikonočni zvonovi in ga iztrgajo mračnim mislim. Sedaj pokliče hudiča na pomoč. Mefisto mu obljubi novo mladost, če se mu Faust zapiše. Faust privoli po težkem boju še-le, ko mu je Mefisto pričaral Margaretino podobo pred oči.

II. Ljudstvo pije in raja pred mestom. Valentinu, ki se odpravlja na vojno, obljubita Wagner in Siebel, da bosta čuvala njegovo sestro Margareto. Pivcem se pridruži Mefisto in se spre z Valentinom; a Mefistu ne škodi orožje; vsi spoznajo osupli, da se tepejo z vragom samim in se umaknejo. Mefisto pokaže Faustu Margareto, ki prihaja iz cerkve. Faust jo nagovori, ona ga zavrne.

III. Mefisto položi Margareti na prag dragocen nakit. Deklica ga najde, si ga nadene in je vsa očarana. Faust pride in med obema vzplamti ljubezen.

IV. Valentin se je vrnil domov. Mefisto zapoje zabavljivo podoknico. Valentin plane iz hiše in pade smrtno ranjen v boju zoper Fausta in Mefista. Margareto, ki se vrže plakaje na umirajočega, prekolne. — P r e m e n a. Margareta išče uteho v cerkvi ali zli duh jo muči, dokler se nezavestna ne zgrudi.

V. Mefisto privede Fausta v svoje čarobno kraljestvo, kjer ga omamijo lepe grešnice. (Balet.) Toda Fausta peče vest. Spomni se Margarete. Prikazni izginejo, in nenadoma je zopet na zemlji. Mefisto ga pelje k Margareti. — P r e m e n a. — Margareta je v ječi, ker je umorila svoje dete. Faust jo hoče rešiti, a jo ne more pregovoriti, da bi šla z njim. Ko se pokaže še Mefisto, kliče prestrašena devica v skrajni sili nebesa na pomoč; Bog se je usmilil in jo sprejme k sebi. Fausta odvede Mefisto.

Prerojenje.

Padali so poslednji listi z drevesa mojega življenja
in stal sem — glasnik onemoglo preteč sivemu nebu.
Moje srce je ovijala kača-ledena — boril sem se s smrtjo,
v globino duše so padali črni prameni.

Priplavala ti si tedaj vesna mlada,
napojil me vsega, duše tvoje je svit,
kot plane solnce v puščo iznenada —
prerojen sem — že dviga se v zenit:

Medij, svet in človeka ljubim spet, ko skozi
žarke ljubezni tvoje ju motrim.
Kot da sem našel cvetnik v gluhi lozi!
O dekle, naj v objemu ti zgorim!

Fran Pogačnik.

Pismo.

V beli roki trepeta ji list,
bere črke črne in sovražne:
misli v duši vse nejasne blazne,
človek piše, ki ji bil je Krist.

Ni prinesel ji rešitve dne
le zunanost je imel človeka,
notranost ji tihe rane seká —
kdo razume bolnih duš gorje:

Razgorela se je kakor zarjã v mrak,
razdehtela kakor lilija,
razevetela kakor vrtnica —

Mimo šel je pravljíčni junak
slep — in ona je zaplakala
ni ljubezni več in ne tolažbe čakala.

Gustav Strniša.

Kočljive stvari.

Gospod X.: »Slednjič spet enkrat solnce!«

Gospa X.: »No hvala Bogu!«

Gospod X.: »Blagoslovljena pomlad!«

Gospa X. (pritajeno vzdihne): »Če bi bil človek zdaj milijonar...« (Gospod X. nagubanči čelo; gospa takoj preneha. Z nizkim glasom, šepetaje): »Kaj pa je že spet? Ali sem rekla kaj neumnega?«

Gospod X.: »Že prav!«

Gospa X.: »Mislila sem le —«

Gospod X.: »Že prav! Razgovoriva se o tem pozneje!« (Sluga odide.) »So stvari, ljuba moja, o katerih ni mogoče govoriti pri jedi!«

Gospa X.: »No, no!«

Gospod X.: »Tako na primer človek ne reče vpričo posla: Če bi bil zdaj milijonar!«

Gospa X. (dvigne roke): »Bog nebeški! Urban je že dve leti pri hiši in ve čisto dobro, da ne služi pri Rotšildu! Ti bi moral k gledališču za — naivnega, prav res!«

Gospod X.: »Če Urban ve ali ne, — pri jedi ni treba govoriti o tem! Mislil bi, da je dovolj snovi za razgovor, ki, — in potlej je človek tudi čisto lahko zelo bogat, ne da bi razsipel denar!«

Gospa X.: »Ti veljaš torej raje za skopuha, kaj?«

Gospod X.: (razdražen): »Ne za skopuha, ne za berača! Meni je sploh najljubše, če o svojih finančnih zadevah ne govorim vpričo poslov! Ti imaš pa naravnost nekakšno strast, da hočeš govoriti pri jedi o najkočljivejših stvareh.«

Gospa X.: »O najkočljivejših stvareh! Ker sem vzdihnila: Če bi bil človek zdaj milijonar!«

Gospod X.: »Kriči vendar še glasneje, da te slišijo tudi v sosednji hiši!«

Gospa X.: »In to se ponavlja dannadan!«

Gospod X.: »Dobiš denar, če vzdihuješ? Ne? No, vidiš!«

Gospa X.: »Ali sploh še smem govoriti med jedjo?«

Gospod X. (zelo dostojanstveno): »Menil bi, da je zanimivejših tem.« (Urban prinese drugo jed.) »Mir!«

Gospa X.: »Si za jutri domenjen s kom?«

Gospod X.: »Da, z Dubuissonom! Razkazal mi bo vilo, ki jo je nedavno kupil!«

Gospa X.: »O, vilo! Lastni dom! Od nekdanj moj sen!«

Gospod X.: »Draga reč!«

Gospa X.: »Bog ne zadeni! Če poračuniš, koliko sva tu v vseh desetih letih za najemnino — (Gospod X. nagubanči čelo.) »Tò je pa že res preneumno!«

Gospod X.: »Ju-li-ja!!!«

Gospa X. (se obvlada): »Kdaj sva povabljena k Durieusjevim?«

Gospod X.: »V petek!«

Gospa X.: »Prijazni ljudje, ti Durieusjevi!«

Gospod X.: »Ljubeznjivi, gostoliubni! Mož tako moder, žena tako privlačna!«

Gospa X. (se zasmije): »Mogoče preprivlačna! Kajti, če je le pol tega res —« (Gospod X. nagubanči čelo.) »Oj, že spet! — — No le! — Ali si bral časnik? Kaj novic?«

Gospod X.: »Malo!«

Gospa X.: »In konferenca —« (Gospod X. nagubanči čelo.) »No, genovska konferenca gotovo ne spada med stvari, ki —« (Gospod X. zopet nagubanči čelo.) »Bog v nebesih, še enkrat! — — Lepo vreme danes!«

Gospod X.: »Briljantno!«

Gospa X.: »Zjutraj bo še slana! Če pojdeš zgodaj ven, vzemi gotovo svršnik s seboj!«

Gospod X.: »Bomo videli!«

Gospa X.: »Ne, gotovo! Pomisli na svoj revmatizem!«

Gospod X.: »Ju-li-ja!!!«

Gospa X. (besna vrže servijeto na tla): »Dober tek! Jaz sem sita!« (Urban pospravi in odide.)

Gospod X. (poučno): »Ljuba moja, posli slišijo tako nadol in trosijo potlej okrog. Ali bi ti bilo všeč, če bi Urban govoril okrog, da je gospa že čez usta sita enoličnega življenja; »stari« pa špekulira gotovo nesrečno — no, tako govoritje, ali bi ti bilo všeč?«

Gospa X. (od srda ne more govoriti): »Urbanu roje popolnoma druge stvari po glavi. Če bi ga ti s svojim neumnim prekinjanjem ne opozarjal — Ti, seveda samo Ti! Nehaj že enkrat pridigovati! Hočeš? Če se enkrat razjezim — eh, saj ni vredno!«

Gospod X. (velikodušno): »Sicer pa zdaj lahko govoriš, kar hočeš!«

Gospa X.: (zaripljena v obraz): »Tako, smem? Smem končno povedati, da je vila cenejša, nego desetletna najemnina v tej ogabni najemninski »kasarni?« Smem Urbanu zaupati, da nisva milijonarja? Da se vrši v Genovi konferenca, o kateri mu že cele tedne do ostudnosti čvekajo vsi časniki?«

Da imaš revmatizem in da bi bilo dobro, če vzameš svršnik s seboj? Ali res smem govoriti o tako kočljivih stvareh? Preveč milosti!»

Gospod X. (se pokroviteljsko smehlja): »Namenoma pretiravaš — kakor vedno! In govoriš med jedjo o stvareh — no! Kratkotamo, o najintimnejših stvareh! Urbanu pripoveduješ, da mreš od koprnenja, kako bi postala milijonarka, da boš zbolela od želje po lastni vili, da je gospa Durieu, ki te vsak hip obiskuje, kokota, da se bo Francija vsak hip zgrabila z Anglijo in da jaz, staro rešeto, ne smem na ulico brez svršnika! Misliš, da to koristi mojemu kreditu, a? Že deset let sem te rotim, da ne govori med jedjo o kočljivih stvareh! Ne moreš prenehati? Prav! Tedaj v bodoče pač ne bom več jedel doma!« (Veličanstveno odide.)

Gospa X. (trešči krožnik in kozarec ob tla, razpara servijeto in histerično zaihti): »To se ponavlja dannadan! Bog nebeški! In tega moža sem nekoč ljubila!«

Ivan A—t.

STEGU in DRUGI, Ljubljana,

SV. PETRA CESTA 95.

Elektr. naprave za luč in moč, elektr. material, lokomobile, transmisije, stroji vseh vrst. Naprave za žage, stroji za obdelovanje lesa. :-: Naprave za sušenje in parjenje lesa ter prenos žaganja. :-: Parne in vročevodne kurjave.

Lastna strojna, mehanična, elektro-delavnica, avtogenično varjenje.

MLEKARSKA DRUŽBA ZA JUGOSLAVIJO

LJUBLJANA

d. z o. z.

Vojaška ul. 10

priporoča svoje mlečne izdelke, kot surovo maslo, razne vrste sira, zlasti pa pasterizirano mleko, ki ga bo dostavljala v prihodnje na dom.

JADRANSKA BANKA - BEOGRAD.

Delniška glavnica: Din 30,000,000.—, Rezerva: Din 15,000,000.—.

PODRUŽNICE:

Celje, Cavtat, Dubrovnik, Ercegnovi, Jelsa, Korčula, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metković, Sarajevo, Split, Šibenik, Zagreb.

Naslov za brzojave: JADRANSKA.

AFILIJIRANI ZAVOD:

FRANK SAKSER STATE BANK

NEW YORK CITY.

82 CORTLAND STREET

GOSPODARSKA ZVEZA LJUBLJANA

priporoča svojo veliko zalogo koloni-
jalnega in špecerijskega blaga, češke
in angleške manufakture in najfinejših
mesnih izdelkov.

Parna pekarna **Jakob Kavčič**

Ljubljana, Gradišče štev. 5

Večkrat na dan sveže
in raznovrstno pecivo.

Vizitke, kuverte, račune in druge tiskovine
izvršuje lično in poceni

Zvezna tiskarna

::: v Ljubljani, Wolfova ulica štev. 1. :::

Slamniki in klobuki damski in moški
po najnovejši aprilski modi vsake vrste, preoblikujejo
se ter izdelujejo v delavnici

ALOJZIJA JANEŽIČA

Ljubljana, Slomškova ulica štev. 27.

Postrežba točna!

Cene nizke!

Največji davki

Vam nastanejo, ako ne gledate na to, kje nakupujete!

Mnogo denarja si lahko prihranite

ako kupujete blago za moške in ženske obleke, perilo, trikotažo, posteljno opremo i. t. d. v velikem skladišču blaga veletrgovine

A. & E. Skaberne

Ljubljana,

Mestni trg šte. 10.

Priloga št. 10

Priloga št. 10

Priloga št. 10

Priloga št. 10

Priloga št. 10

Priloga št. 10

Priloga št. 10

Priloga št. 10

Priloga št. 10

Priloga št. 10

Priloga št. 10